

Kære menighed,

Også i år nærmer påsken sig. Den stille uge indledes allerede nu på søndag med den højtidelige fejring af Palmesøndag med Herrens indtog i Jerusalem og læsning af Herrens lidelseshistorie. Fra Skærtorsdag aften begynder det hellige påsketriduum med fejringen samt indstiftelse af eukaristiens og præstedømmets sakramenter og fortsætter med Langfredags ihukommelse af Jesu død med hyldning af Det Hellige Kors. Fejringerne kulminerer med nætternes nat, festernes fest, påskenats liturgi og dagen efter med Påskedags højtidelige påskemesse.

I år er vi forhindret i at deltage fysisk i alle disse fejringer; vi kan ikke møde op i kirken til dét, som er kirkeårets centrum, og som er kilden til hele Kirkens tro: Påske.

Alligevel skal vi prøve at tage del i fejringerne, som mange af os allerede gør det om søndagen, når vi følger messen fra Domkirken eller på de udenlandske streamingkanaler. Ud over det, som Biskoppen allerede har meddelt, kan alle - og især familierne sammen med deres børn - læse evangelietekster fra de store frelsesbegivenheder: Jeg tænker især på beretningen om Jesu indtog i Jerusalem, men også teksten fra Johannesevangeliets kapitel 13, hvor Jesus vaskede disciplenes fødder Skærtorsdag aften og gav dem det nye kærlighedsbud. Endvidere bør man læse hele lidelseshistorien og selvfølgelig Påskeevangeliet om kvindernes besøg ved den tomme grav. På bispeddømmets hjemmeside kan man desuden finde en side, der hedder: *Materialer til hjemmeliturgier i den stille uge* og benytte det materiale, som ligger her:

https://www.katolsk.dk/den-katolske-kirke-i-danmark/aktuelt/single-news/?tx_ttnews%5Btt_news%5D=15709&cHash=b449c276f8ffb2a39f0ed478b7284cad

Forberedelsen til Påske er knyttet til modtagelsen af skriftemålets sakramente. Før den store højtid vil P. Davide og jeg i disse dage være til fuld disposition og opholde os i kirken på de tidspunkter, hvor der normalt ville være messe på hverdage og søndage. Desuden kan vi begge træffes efter aftale. Vi vil således være i stand til at organisere modtagelse af skriftemålets sakramente på en god og hensigtsmæssigt måde. Vores desværre tomme kirker er det perfekte rum, hvor to - den der skal skrifte og præsten - kan sidde sammen og holde god afstand til hinanden.

Vi må erkende, at denne påske bliver en særdeles speciel påske for os alle, men det må ikke føre til, at påsken ikke alligevel bliver et sandt og dybt møde med den opstandne Kristus, som har ofret sig selv for vores synder på korsets alter, og som er levende iblandt os især med sit legeme og med sit blod. Påsken 2020 kan derfor blive en ægte og uforglemmelig troserfaring, hvor vi midt i svære og ubekvemme omstændigheder vil kunne se og tage imod Kirkens påskeforkyndelse: *Kristus er opstanden!*

For at dette kan blive en realitet, skal vi forberede os, og vi må ikke spilde vores tid eller lade os gribe af modløshed og depression, fordi vi ikke kan gøre dét, som vi altid har gjort, og som vi plejer at gøre. Vi må anerkende, at denne tid og denne prøvelse kommer fra Gud, som er historiens og verdens Herre, og som vil opdrage os, ligesom en far opdrager sin søn.

Alt det, som ikke afhænger af os, er Guds vilje. Gud vil altså også i denne påske tale til os og åbenbare sig for sit hellige folk, Kirken. Og ligesom Han gjorde det dengang - for kvinderne først og senere for alle sine disciple - vil Kristus således styrke vores tro på Ham, som levende, opstået fra de døde. Min opfordring er, at vi alle går ind i den åndelige kamp, som består i - selv hjemmefra - at følge med i det hellige påsketriduum: Være stille og i tilbedelse foran Det hellige Sakramente indstiftet Skærtorsdag, være stille og i tilbedelse foran Det hellige Kors, løftet som et frelsesbanner Langfredag, og være åbne for modtagelsen af den største begivenhed, som nogensinde har fundet sted: Jesu opstandelse fra de døde: *Han er ikke her, Han er opstanden*. Jo vanskeligere vores ydre vilkår er både som enkeltindivider, som familier og som kirke, desto større kan Guds indgriben vise sig.

Mange tænker sikkert: Hvad gør vores præster? Svaret er: Vi vil fejre det hellige triduum, som det også sker hver eneste søndag, på en privat måde. Biskoppen har forleden dag skrevet til os præster, at: *Da der for tiden ikke må finde offentlige messer og andre gudstjenester sted i vore kirker, må også påskehelligdagens liturgier foregå for lukkede døre og kun med for tiden max. 10 personer til stede, incl. præster og ministranter, som skal iagttage de af de civile myndigheder bestemte sikkerhedsregler vedr. afstand m.m.* Vi har valgt at fejre det hellige triduum i en privat form, men i fællesskab med de tre menigheder (Silkeborg, Viborg og Randers) på det søsterkommunitet, som ligger i et af sognenes områder, nemlig sammen med Jesu Små søstre i Øm. Søstrene vil deltage i messerne og i liturgier, og på den måde vil de repræsentere hele menigheden. Vi har efter aftale med biskoppen valgt at gøre det på den måde, for at alle i søstrenes navn kan føle sig repræsenteret.

P.S: Palmesøndag efter messen vil man i løbet af dagen finde de indviede palmegrene foran eller i de tre kirker. Tag gerne en gren med hjem.

P. Stefano